Speth, Eugenius: Theologia scholastica tripartita (Vorlesungsmitschrift): Band 2

Salem, 1684–1685 Seite 202

fines et intermedius, cum simul habeat rationem finis et medij, et bonitate honesta gaudeat, utrumque actum per intentionem scilicet et electionem, secundum diversas rationes determinare et specificare potest.

Actus imperatus essentialiter specificatur similiter ab obiecto fine intrinseco, accidentaliter ab extrinseco.

Ob. 3tio. Aristoteles 5to Eth. c. 2 dicit eum, qui commisit adulterium ut furetur, esse magis furem, quam adulterum; atqui hoc non diceret, nisi actus imperatus, qui est volitio adulterij, specificaretur a fine, qui est furtum, quam ab obiecto immediato: ergo

R. 1. Aristotelem appellare actum imperatum magis a fine, non formaliter, sed propter maiorem affectum ad furtum, quam ad adulterium. Resp. 2do Aristotelem talem non magis vocare furem propter intentionem furandi, quam propter obiectum immediatum et fine intrinseco ipsum furtum, quod denominat actum ab intentione imperatum, qui est volitio adulterij.

Ob. 4to. plura peccata habent speciem essentialem a solo
13 fine, et non ab obiecto. Sic ex diversis finibus distinguuntur diversae species mendacij. Sic, si quis proferat mendacium causa recreandi, officiosum. Si animo nocendi, perniciosum. Similiter si quis proferat verbum iniuriosum animo auferendi honorem praesenti, est contumelia, si animo dissolvendi amicitias est susurratio. Si animo confundendi audientem est irrisio [illegible].

Contumelia essentialiter distinguitur a detractione, quia illa est expleta in faciem, altera vero fit clam et in absentia alterius.

Rx. [illegible]

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
© Universitätsbibliothek Heidelberg
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/salVIII6_2/0212
gefördert durch Baden-Württemberg